

Sygn. akt III Ca 1374/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko G. P. (P.)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt I C 1093/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **oddala powództwo;**

b) **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł (sześćset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 330 zł (trzysta trzydzieści złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kwotę 300 zł (trzysta złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1374/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego G. P. kwoty 1 974,38 zł, ustawowych odsetek od kwoty 1 248,28 zł

od dnia 29 05 2013r. oraz z umownych odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 726,10 zł od dnia 29 05 2013 r., a ponadto zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwany nie wywiązał się ze zawartej z (...) Bank S.A. we W. umowy kredytu oraz że nabył od tego Banku w drodze cesji dochodzone należności.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie sporządził w dniu 13 06 2013r. nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanemu zapłacić powodowi dochodzone należności.

Pozwany G. P. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosił o oddalenie powództwa oraz wnosił o zwrot kosztów procesu.

Kwestionował roszczenie co zasady jak i wysokości oraz podniósł zarzut przedawnienia dochodzonych roszczeń. Ponadto zarzucił, że „powód nie wykazał, że umowa przelewu wierzytelności pomiędzy bankiem a powodem została zawarta skutecznie, gdyż powód nie wykazał aby osoby reprezentujące fundusz i bank były umocowane do działania w dacie zawarcia umowy” oraz że wbrew dyrektywie zawartej w art. 6 k.c. nie wykazano, że został on zawiadomiony przez powoda o przelewie wierzytelności.

Sąd Rejonowy w Żorach w wyroku z dnia 13 05 2015r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 974,38 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1 248,28 zł od dnia 29 05 2013r. oraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 726,10 zł od dnia 29 05 2013 r. oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 509 § 1 i 2 k.c., art. 510 k.c., art. 511 k.c., art. 512 k.c. oraz art. 117 k.c. i następane. Wskazał, iż w ramach masowego obrotu wierzytelnościami umowy cesji wierzytelności z regułą mają charakter ramowy, a załączniki do nich obejmują wykaz przenoszonych wierzytelności. Umowa przelewu została zawarta przez osoby do tego umocowane,

co wynikało z rejestru: KRS i rejestru funduszy inwestycyjnych, a do skuteczności przeniesienia wierzytelności nie jest konieczne zawiadomienie dłużnika. Nie nastąpiło także przedawnienie roszczenia, albowiem bieg przedawnienia został przerwany na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Postanowienie zostało umorzone postanowieniem z dnia 18 11 2010r. i od momentu uprawomocnienia się tego postanowienia przedawnienie rozpoczęło ponownie swój bieg, który został przerwany przez upływem trzech lat wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany G. P.**, który wnosił o jego zmianę

i oddaleni powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.

Zarzucił istnienie sprzeczności pomiędzy poczynionymi ustaleniami faktycznymi a z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na ustaleniu, że umową z dnia 24 08 2011 r. (...) Bank S.A. we W. przeniósł na rzecz powoda wierzytelność z tytułu umowy kredytu. Ponadto zarzucił, że przy ferowaniu skarżonego orzeczenia naruszono regulację:

- art. 6 k.c. poprzez niewykazanie przez powoda, iż faktycznie na podstawie umowy z dnia 24 08 2011r. nabył wierzytelność zbywcy względem pozwanego, gdyż załącznik nie jest wystarczającym dowodem na tą okoliczność,
- art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny materiału dowodowego w postaci wyciągu z załącznika do umowy cesji,
- art. 227 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. polegającą na nie wskazaniu przez stronę dostatecznych dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu podniósł, iż wbrew twierdzeniom Sądu powód nie wykazał, że faktycznie nabył wierzytelność, wyciąg z załącznika do umowy nie stanowi dowodu, zatem w ocenie pozwanego powód nie sprostał wymogom art. 6 k.c. Ponadto odniósł się także do mocy dowodowej wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych stwierdzając, iż nie stanowi od dowodu potwierdzającego, że wierzytelność istnieje i że została skutecznie przelana na powoda.

W odpowiedzi na apelację **powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.** wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Apelacja nie kwestionuje istnienia dochodzonych wierzytelności ani ich wysokość, tylko legitymację czynną powoda do ich dochodzenia, a konkretnie fakt ich nabycie przez powoda w drodze cesji.

Przy ocenie tego zagadnienia umknęło uwadze Sadu pierwszej instancji,

iż zgodnie z umową cesji, zbycie wierzytelności uzależnione zostało od zapłaty przez powoda jego kontrahentowi ceny za nabywane wierzytelności (§ 5 ust. 1 umowy).

Zgodnie zatem z tymi postanowieniami powstanie skutku prawnego

w postaci nabycie przez powoda przedmiotowej wierzytelności zostało uzależnione od spełnienia się wskazanego warunku (art. 89 k.c.).

Równocześnie w postanowieniach § 10 ust. 1 umowy na powoda nałożono obowiązek przesłania dłużnikowi w imieniu Banku pisemnego zawiadomienia o przelewie wierzytelności.

W przypadku wykazania przez powoda, iż takie zawiadomienie zostało wysłane dłużnikowi, rodziłoby to domniemanie faktyczne (art. 231 k.p.c.), że powód zapłacił kontrahentowi cenę, co z kolei pozwalałoby przyjąć, iż ziścił się wskazany powyżej warunek i tym samym powód nabył w drodze cesji dochodzone należności.

W aktach sprawy znajduje się podpisane przez M. L. zawiadomienie (...) Banku S.A. we W. sygnowane datą 24 08 2011r. (k-41), którego data sporządzenia odpowiada dacie zawarcia przedmiotowej umowy cesji (24 08 2011r.).

Z przywołanych powyżej postanowień § 4 umowy cesji wynika jednak, iż cena za nabyte wierzytelności miała zostać uiszczona w ratach po zawarciu umowy, co niewątpliwie musiałyby nastąpić dopiero jakiś czas po zawarciu tej umowy.

Dlatego na podstawie samego faktu sporządzenie w dniu zawarcia umowy powyższego zawiadomienia nie sposób przyjąć, iż doszło do zapłaty przez powoda ceny za nabyte wierzytelności – wymagało to co najmniej dołączenia do akt dowodu jego doręczenia dłużnikowi - i co za tym idzie, że nie wykazano, że ziścił się wskazany powyżej warunek nabycia przez powoda dochodzonych należności.

Z tej przyczyny nie sposób przyjąć, że powód wykazał swą legitymację czynną w niniejszej sprawie, co jego powództwo czyni bezzasadnym.

Nie znajduje to odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku i dlatego apelacje pozwanego jako uzasadnioną uwzględniono, zmieniając zaskarżony wyrok przez oddalenie powództwa, a w konsekwencji tego zmieniając również rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Resumując z podanych względów zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelacje pozwanego jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 13 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami) , biorąc pod uwagę, iż powód uległ w całości w postępowaniu odwoławczym i powinien zwrócić pozwanemu poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty opłaty od apelacji w kwocie 30zł i zastępstwa przez fachowego pełnomocnika w wysokości 300zł.